

Na dalje ponuja še več drugih občin državi toliko Krasa za pogozdovanje, da ne zmore vsega na enkrat, polagoma pa uže pride vse na vrsto.

Pred 5 leti se je ljudstvo še malo zanimalo za pogozdovanje Krasa, zdaj se je pa toliko na bolje obrnilo, da je jelo ljudstvo hvaležno postajati, ako se mu pogozdi kamniti svet, kar je razvidno iz tega, da je občina Zgornje Vreme neumorno delavnega gosp. c. k. deželnega nadzornika V. Golla in c. k. polit. gozdarja Fr. Paderja zarad izvanrednih zaslug pri pogozdovanji Krasa v obče, posebno pa Zgornje-Vremskega, častnima občanoma imenovala.

Petnajst resnic o gozdu.

1. Gozdni zrak je v vsakem času vlažnejši, kakor zrak na prostem, toraj gozd vlažnost pomnožuje.
2. Iz tega vzroka v obližji gozda rado dežuje.
3. Gozd stori, da se množina dežja v nižavah poviša.
4. Da vlažnost iz zemlje ne izpuhti, provzroči gozd, posebno če so tla z listjem pokrita.
5. Listnata odeja ne pusti hitremu odteku voda.
6. Gozdi posredujejo, da se ustanove in obdržé studenci, varujejo vlažnost tla in uravnajo odtok tekočih vodá.
7. Voda v globini napaja zgornje plasti tla in studencev.
8. Gozd varuje, da deževne plohe ne trgajo rodovitne zemlje in se ne napravljajo hudourniki.
9. Ako se gozdi posekajo, so vremena nestanovitna.
10. Kjer ni gozdov, je zrak suh in po leti suše nastajajo.
11. Kjer ni gozdov, po leti ne dežuje rado.
12. Kjer ni gozdov, ni vlažnosti v zemlji in ne studencev.
13. Ako se po gozdu preveč listje grabi, izpuhti vlažnost iz zemlje.
14. Ako posekaš gozd, bode kmalu dobra zemlja odplavljena in potem je tudi sosedov gozd v nevarnosti.
15. Kjer ni gozdov, nastajajo večkrat povodnje.

Imenik udov c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Po §. 25. družbenih pravil zavezan je glavni odbor vsako leto z družbenimi obravnavami vred doposlati p. t. udom imenik članov. Izpolnovalši to dolžnost prijavljali bodemo podružnice z njihovimi člani po vrsti, kakor so uplašale doneske za l. 1886., gg. udje naj pa smatrajo ob enem to za potrdilo njih vplačila.)

Podružnica v Postojni.

Gg. Hofstetter J., dekan itd., predstojnik, Arko M., Bezeljak P., Dekleva A., Dekleva F., Dekleva J., dr. Deu E., Ditrih And., Ditrih Ant., Dolenc E., Gašpari F., Fentler H., Jaks F., Jurca F., Kajbič F., Kalan M., Kogej F., Kraigher Al., Kraigher J., Kraigher P., Kraigher P. G., Kraigher J., Kustin F., Lavrenčič A., Lavrenčič J., Lavrenčič J., Lavrenčič M., Lunder J., Margon Fr., Medica M., Nolli A., Petrič M., Pikel J., dr. Pitamic J., Podboj J., Ružička J., Sajovic J., dr. Sterbenc J., Špilar J., Štefin J., Tavčar F., Thuma J., dr. Vaupotič J., Vernik P., Vičič T., Strupi J.

Podružnica v Senožečah.

Gg. Zelen J., posestnik itd., predstojnik, Debevec J., Dejak A., Dekleva J., Dekleva M., Demšar K., Dolenc V., Franetič A., Kavčič H., Kavčič J., Kavčič K., Magajna A., Meden J., Okorn J., Perhavec J., Perhavec J., Premerl J., Premrov M., Suša Fr., Zetko Fr.

(Dalje prihodnjič.)

Gospodarske zadeve v deželnem zboru.

V povzdigo sadjerejem.

Vpeljava lovskih listov v naši deželi naklonila je deželno-kulturnemu zakladu toliko novih dohodkov, da je bilo mogoče postalo s tem zakladom, ki se je vsled ustanovitve deželne vinorejske šole na Slapu spravil na nič, vnovič računati. Presežek dohodkov tega zaklada znašal je za leto 1884. nad 700 gold.

Deželnemu odboru se je zdelo, da bi se ta presežek za deželo najkoristneje porabil, ako se obrne za povzdigo sadjereje v deželi. V ta namen obrnil se je do c. k. deželnega šolskega sveta, omenjajoč tudi, da bi se morebiti priporočalo, en del one svote 1500 gld., katera se redno sprejema v proračun normalno-šolskega zaklada za poduk v kmetijstvu na ljudskih šolah in se razdeljuje kot nagrada onim učiteljem, ki podučujejo v kmetijstvu, porabiti naravnost v povzdigo sadjereje.

Sklicevaje se na to, da se je na priliko leta 1884. poduk v kmetijstvu v naši deželi podučeval v 97 šolah s pripomočjo 101 učitelja (izmed katerih se je 33 vdeležilo posebnih kmetijskih tečajev), in katerega poduka se je vdeležilo 3083 učencev, c. kr. šolski svet ni pritrdil temu predlogu, sicer pa se je obrnil do okrajnih šolskih svetov, da naj poročajo o stanji šolskih drevesnic in opozarjajo dotične šolske občine, da bi se jim za drevesnice mogle privoliti podpore iz deželno-kulturnega zaklada.

Vspreh postopanja omenjenih dveh oblastev izrazil se je v prošnjah došlih deželnemu zboru za gmotne podpore šolskih drevesnic.

Gospodarski odsek pečal se je obširno s temi prošnjami in uvidel je, da se bo vsaj večinoma ozirati na nje izrekoma tam, kjer dosedanje vspešno delovanje dotičnega učitelja daje poročstvo za to, da bode podpora tudi v resnici za sadjerejo vspešna, ali pa tam, kjer je razvidno, da taka podpora zanesljivo pripomore k napravi šolskega vrta. V obče pa se je gospodarskemu odseku zdelo, da bode vse te razmere laglje ocenjal deželni odbor sam s pomočjo glavnega odbora kmetijske družbe in ako treba tudi c. k. deželnega šolskega sveta, in da tedaj ni treba slavnemu deželnemu zboru pečati se z razdelitvijo dotičnih podpor.

Dalje pa se je gospodarski odsek tudi še razgovarjal, katera druga sredstva bi mogla še pripomoči k povzdigi sadjereje v deželi, in se je pri tem v prvi vrsti razun šolskih drevesnic, katere so konečno vendar le učni pripomoček, oziral na ljudske učitelje in njihovo sposobnost pri tem poslu.

In gledé tega si gospodarski odsek ni mogel prikrivati, da bodo ljudski učitelji samo tedaj mogli pripomoči v povzdigo sadjereje, ako bodo poleg ljubezni za sadjerejo tudi sami dosti podučeni v tej stroki kmetijstva. — Temu namenu služili so zadnja leta posebni tečaji za poduk v sadjereji na slapenski šoli, — eno pa se mora tukaj opaziti, namreč, da so se učiteljski pripravniki, gledé tega poduka še zmiraj zanemarjali na učiteljišči ljubljanskem. Večkrat izrekel se je uže